Karikatür

VURGUNCU VURGUNUNA KURBAN GİDİYAR..

Vurguncu — Kurbanın olayım..

Kız — Yazık ki, senin halkı yüzdüğün gibi ben seni yüzemiyeceğim!...

— Azizim, dikkat ediyor musun, piyasada şekerler azaldıktan sonra fındıkçılar çoğaldı!...

ANKARA MEKTUBU

BU DA BİR İBADETTİR:

Bolbulamaç beyler acaba şimdi ne yapıyorlar? Bu sıcağa kar dayanmaz. Herhalde istokları ya tükenmiş, ya tükenmek üzeredir. Artık mahallelerde börek kokusu, vanilyalı tatlı rayihası kalmadığına göre onlar da bizim gibi pekmezli kabak tatlısına, kurufasulyeli pilâva listelerinde baş yemek rolünü terk etmiş olsalar gerek.

Börek ispanaklı mı olsun, kıymalı mı? Yoksa, peynirli mi? Peynirli ise maydanoz konsun mu, konmasın mı? Vallâhi şimdi elime geçse haram helâl ver Allahım Ali kulun yer Allahım deyip sadesi dahi olsa veriştirip gideceğim.

Şu, mahalle köşelerindeki mütevazi tatlıcıların hacı yağı sürülmüş mintan göğsü gibi ışıl ışıl parlayan halis turyağından mamul tulumbatatlıları yok mu, onlar bile burnumda tütmiye başladı.

Şu yazıyı yazarken galiba karnım aç. Fakat, fasulye pilâvı kaşıklayıp, üstüne de bir avuç çekirdeksiz âlâ üzüm, yahut üç beş incir yeyince bu aç gözlülük tamamen değişiyor.

Tavsiye ederim, koyunun bulunmadığı yerde keçiye Abdurrahmen çelebi derler. Kör boğaz ne verirsen kabul ediyor. Dişimizi sıkmak, hattâ bel kemerimizi sıkmak lâzım. İyi vatanperver olmanın bugünkü ilk şartı budur. Sanki yedim deyip cami yaptıranlar kadar da mı ülkü sahibi değiliz? Güzel günler görmek için bu imtihan günlerini geçirmek icap ediyor. Bu, bayramın tadını anlıyabilmek için Ramazanda oruç tutmak gibi bir şey. O oruca dinî bir gayretle dayanıyoruz, buna da millî ve vatanî bir idealle devam edeceğiz.

★

UYKULARINI KAÇIRANLAR:

Meclisin miadını tamamlayışı ve yeni intihabın yaklaşışı Ankarada bazı kıdemli heveskârların ümit ve gayretlerini arttırdı. Ömrü günü mebusluk hülyasile geçen, her intihapta kolları sıvayıp uğraşan ve fakat bir türlü naili meram olamıyan bazı tanıdıklar yine gayrete geldi.

Bu sefer mebusluğa daha ziyade gençlerin intihap edileceği hakkındaki haber bilhassa berberleri sevindirdi. Bu dükkânlara ayda yılda bir uğrıyan nice geçkinler artık caddelerde güvey traşile keştü güzar eder oldular.

İstidalarını şimdiden hazırlıyanların, sayılan adları arasında bir hayli de meslekdaş var. Söylenenlere bakılırsa, ebedî talepkârlar başta gelmek üzere bir miktar da yeni simaları sahnede görüyoruz. Acaba İstanbul ne âlemde, yine kimler uykularını kaçırdı?

★

BU TAŞ BAŞKA TAŞ:

Otobüse binmişler Yenişehire gidiyorlardı. Romancı Sabahattin Ali bir sigara çakmağı taşından bahis açtı ve mukavemetinden dolayı bir sürü methetti.

Etem İzzet Benice dedi ki:

— Yahu ne iyi, o çakmak taşından biz de alalım.

Cevabını Burhan Felek verdi:

— Aman kardeşim, bu pırlanta taşı değil, çakmak taşı. Vazgeç, sana yakışmaz.

★

ACEMİ KATİL YÜZÜNDEN:

Şehir otobüsleri gece sinema dönüşünde, Taşhandaki her iki sinema müşterilerini de bekleyip alırlar ve mahallelere doğru seferlerini öyle yaparlar. Gecen gece Yeni sinema erken dağılmış, Park sinemasının müşterileri bekleniyordu. İntizar hayli uzun sürdüğünden Kâzım Nami dayanamıyarak yanındakine sordu:

— Yahu, ne var bu Park sinemasında, ne oynuyor?

Yanındaki cevap verdi:

— Vallâhi bilmem, bermutat bir cinaî filimdir.

Kâzım Nami esefle mırıldandı:

— Öyle ise katil acami, hâlâ herifi öldüremedi galiba.

Zaparta

Milyoner vurguncu — Allahım, milletin selâmeti namına kuzularımdan birini kurban ediyorum, sen bakide kalanlara uzun ömürler ver!..

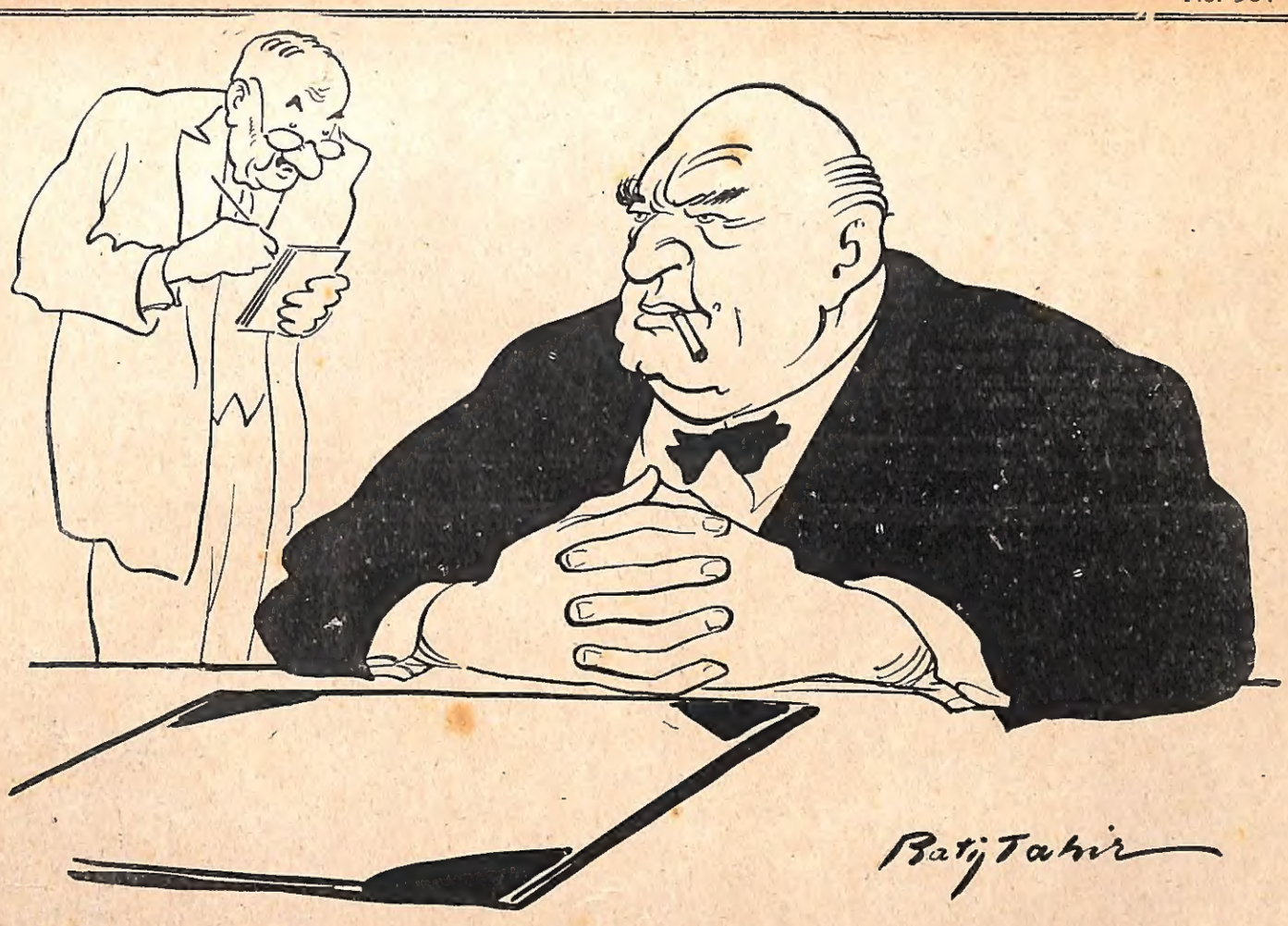

— Hâlâ daktilomdan bir haber yok mu?
— Kürkçüden, terziden, ayakkabıcıdan muntazaman faturaları geliyor efendim!...

HAFTADAN HAFTAYA

Bir paltonun hatıraları

İSTASYONUN karşısındaki kahvede gecikmiş bir treni bekliyorum. Sandalyemi bu soğuk havada bana meşhur Dede efendinin bestesinden daha hoş gelen bir ahenkle yanan saç sobanın kenarına çektim. Biraz evvel bu sobanın ağzındaki kızıllığı görünce inanamamış, ancak borulara parmağımı dokun durduktan sonra gördüğümün hakikî alev olduğuna iman etmiştim. Vücudum bu güzel ateşin yanında tatlı tatlı gevşedikçe âdeta trenin gelmesinden korkuyordum.

Bir aralık kucağında kuru bir çalı demetile sobayı tekrar doldurmıya gelen kahveciye:

— Maşallah, odunun bol yerindeyiz galiba, dedim.

O yüzüme bakmadan:

— Değil ama müşterileri memnun etmek lâzım, ne çare? dedi.

Evet, o bana bakmıyordu. Fakat ben ona dünyanın yedi acayibinin sekizincisi gibi, zihnime ebediyyen nakşedilmesi lâzım gelen bir harikulâde kahraman çehresi gibi bakıyordum.

Kendine on binlerle lira getiren yüzlerce müşteriyi, meşhur tâbirile, çingene horozu gibi titreten apartman sahiplerine mukabil bir tek müşteri için sobaya iki defa odun atan fakir istasyon kahvecisi, heykeli yapılacak bir fazilet kahramanı idi. Evet hem de bir tek müşteri. Çünkü kahvede benden başka insan yoktu. Gözlerim yaşararak:

— Teşekkür ederim birader efendi, dedim.

Fakat o beni dinlemeden cevap verdi:

— Palto çok ıslanmış da kurutalım, dedik.

Birdenbire yedi kat gökten yahut daha yeni bir tâbirle paraşütle bin metreden yere düşmüş gibi sersemledim, ayni zamanda da utandım. Demek iltifat bana değil, sobanın karşı tarafındaki sandalyeye serilmiş paltoya idi. Daha doğrusu aranırsa bu palto o bir sandalyeyi hakir görerek iki sandalyeye kurulmuştu. Yaşlı bir zenginin ensesine benziyen kalın, yağlı ve yıprak yakasını arkalığa yaslamış, kollarını yana bırakmış, ön eteklerini ileri uzatmıştı.

Kahveci uzaklaştıktan sonra:

— Kürk içindekinden ziyade kendine rağbet ve iltifat, dünyanın değişmez kaidesidir, dedim. Burası muhakkak. Fakat bu Mahmutpaşa işi ve üstelik de ihtyar paltonun bu iltifat nesine? Bir türlü anlıyamadım.

Boğuk bir kahkaha, arkasından yine öyle bir ses:

— Vay bayım vay, aklınla bin yaşa.

Etrafıma baktım, kimse yok. Sobanın içinden mi aksediyor diye iğildim, o da değil. Fakat ses devam edince anladım ki, konuşan karşımdaki koltuğa kurulmuş olan paltodur. O ağır ağır devam etti:

— Beni beğenemedin. Doğrusunu ararsan ben de senin fikrinde idim. Fakat zaman ve talih insanlar gibi paltoları da hangi mevkie yükseltmez? Trene daha biraz vakit var. Mademki talih bizi bu soba başında karşı karşıya bıraktı. Sana kısaca tercümei halimi anlatayım. Ben de senin gibi biraz hayvan, biraz da nebattan ibaretim. Yani vücudumda bir miktar yün, bir miktar pamuk, bir miktar da kemik, boya, demir vesaire vardır. Uşakta bir yerli fabrikada dünyaya geldim. Fakat bir talih eseri olarak bir Avrupa tahsili görüp iyi kötü bir diploma elde ederek hemşerilerimin üstüne çıktım. Yani günün birinde fabrikayı ziyaret eden bir yahudi tüccar: — Bu çocukta bir Avrupalı kumaş ve tutumu var. Ben buna bir İngiltere tahsili temin edeceğim, dedi ve öteme berime bazı damgalar vurarak ve yakama İskoçyanın en meşhur bir fabrikasında yetiştiğime dair bir diploma takarak bana parlak bir istikbal temin etti. Zaten siz insanların da Avrupa tahsillileriniz benim damgalarımdan ve diplomamdan farklı mıdır? Hâsılı olduk bir Avrupa malı ve benimle doğup yetişmiş hemşerilerim Beyoğlu mağazasındaki barem raflarının en aşağısına atılırken biz en yukarıda bir hatırlı yere yerleştik. Gelenlere İskoçyalı diye takdim edildik ve o suretle zengin bir müşteriye değerimizden beş misli fazla bir fiyatla satıldık.

Sonra bir büyük terzide daha yüksek bir tahsille doktora tezi yaparak benim gibi Avru-

pa menşeli bir büyük adamın gardrobuna girdik. Hayatmın ilk zamanı barlarda, lokantalarda, mükellef dairelerde ve daima hususî otomobillerde geçti. Koluma en büyük insanlar giriyor, göğsüme en lüks kadınların en parlak mücevherlerden daha kıymetli başları yatıp kalkıyordu.

Rahatım de son derece iyi idi. Bir gün sahibimle beraber gezersem on beş gün mükellef gardrobumda dinleniyordum. Dadılarım bile eksik değildi. Dantel nlüklü, ipek elli güzel kızlar nazik vücudumu incitmemiye çalışarak tozlarımı alıyorlar, bazı gezintilerde yorulacak olursam - eski Viside tedavi görmiye g.den zenginler gibi - tertemiz masalara yatırarak hafif bir duştan geçiriyorlar ve sıcak demirlerle masaj yaparak eski taravet ve sıhhatımı iade ediyorlardı.

Siz insanlar gibi benim de bazı hastalıklarım oluyordu. Bunların bir kısmı arasıra yağmura ve bazan da çamur serpintisine uğramaktan ileri gelen nezleler, soğukalğınlıkları gibi idi. Fakat ayni zamanda mükemmel birer hastabakıcı olan dadılarım yumuşak süpürgeler, sıcak su vesaire ile nezleden ileri gelen salya ve sümüklerimi temizliyorlardı. Vakit olsa da hayatımın bu ikbal devrinde neler gördüğümü ve ne zevkler sürdüğümü size anlatsam hayret edersiniz. Buna mukabil heyecanlarım ve korkularım da olmamış değildir.

Meselâ bir gece kibar bir apartmanda kibar bir kadına misafirdim. Sahibim beni rahat bir koltuğa, kapı yoldaşlarımı yani ceket, yelek vesaireyi kanapeye yerleştirmiş, kendisi ev sahibi kadınla başka bir odada edebiyat ve musiki üzerinde bir münakaşa yapmıya gitmişti. Birdenbire kapı çalınarak kadının kocası geldi. Herhalde bu adam bizim efendi ile bir apartımana sığamıyacak kadar iri bir insan olmalı ki, sahibime pencereden sokağa çıkmak düştü. Aksiliğe bakın ki, beni almayı unutmuştu. Fakat kadın eteğimden tuttuğu gibi beni kaldırımların üstüne atmasın mı? Bereket ki, apartman birinci katta olduğu için sahibim de, ben de ucuz kurtulduk. Bir defa da edepsiz sura'ı bir herif «alacağımı isterim» diye bizim efendiye saldırdı ve ona tecavüz etmesi lâzım gelirken beni yakaladı ve bir dişimi yani düğmeyi kopardı. Neyse bu da zararlı değildi. Çünkü ertesi gün evde bir takma diş taktıkları gibi, bu kaza da bertaraf oldu.

Bir üçüncü defaki heyecanım daha büyüktür. Bir akşam bir lokantadaki vestiyerden beni âdeta kadın kaçırır yahut dağa zengin kaldırır gibi kaçırdılar. İki eşkıya beni götürdükleri yerde bir münakaşaya tutuştular. Tanınmamaklığım için biri yüzümü boyamayı, öteki eteklerimi kesmeyi istiyordu. Bereket ki, polis vaktinde yetişti. Fakat her ikbalin bir sonu vardır. Şimdi sergüzeştimin feci kısmına geliyorum. Kahveci sobaya bir odun atsın da onu da anlatırım.

KARİKATÜR

Terzi — Bayancığım, bütün ömrüm prova etmekle geçiyor..
Bayan — Tıpkı benim gibi desene!..

Geredede H. G.

«On dokuz yaşındayım, on yedi yaşında bir kızla evlenmek istiyorum, babam müsaade etmiyor... Ne yapayım?»

CEVAP:

Böyle çocukça suallere bundan evvel verilmiş cevaplarımız vardır, bir parça geçmiş sayılarımızı karıştırınız!

★

Yassıviranda Ö. B.

«Ben Bopstil olmak istiyorum, bunun hakkında bir eser var mı?»

CEVAP:

Bu arzuda bulunan sivri akıllıların sayısı biraz daha kabarınca, aradığınız eseri biz yazacağız.

★

Aliağa çiftliğinde K. S.

«Yuları kadın eline verirsek halimiz nice olur?»

CEVAP:

Boynunuzda yular olduktan sonra kimin eline verirseniz veriniz, müsavidir. Mesele yularsız yaşamaktadır!

★

Fatsada A. G.

«Samimî bir arkadaşımla aynı kızı sevmekteyiz. Arkadaştan mı vazgeçeyim, kızdan mı?»

CEVAP:

Kızı görmeden bu hususta bir fikir veremiyeceğiz!

★

Kayser'de F. İ.

«İstikbalimi kazandım, akrabamdan bir kızla evlenmek istiyorum. Fakat ailemiz kalabalık olduğu için bir kısmı evlenmeme razı olsa bile öbür kısmı itiraz edecek.. Ne yapayım?»

CEVAP:

Size evleneceğiniz sırada akıl verenler, acaba, kendileri evlenirken size akıl danıştılar mı? Danışmadılarsa siz de onların

(Devam 9 ncu sayfada)

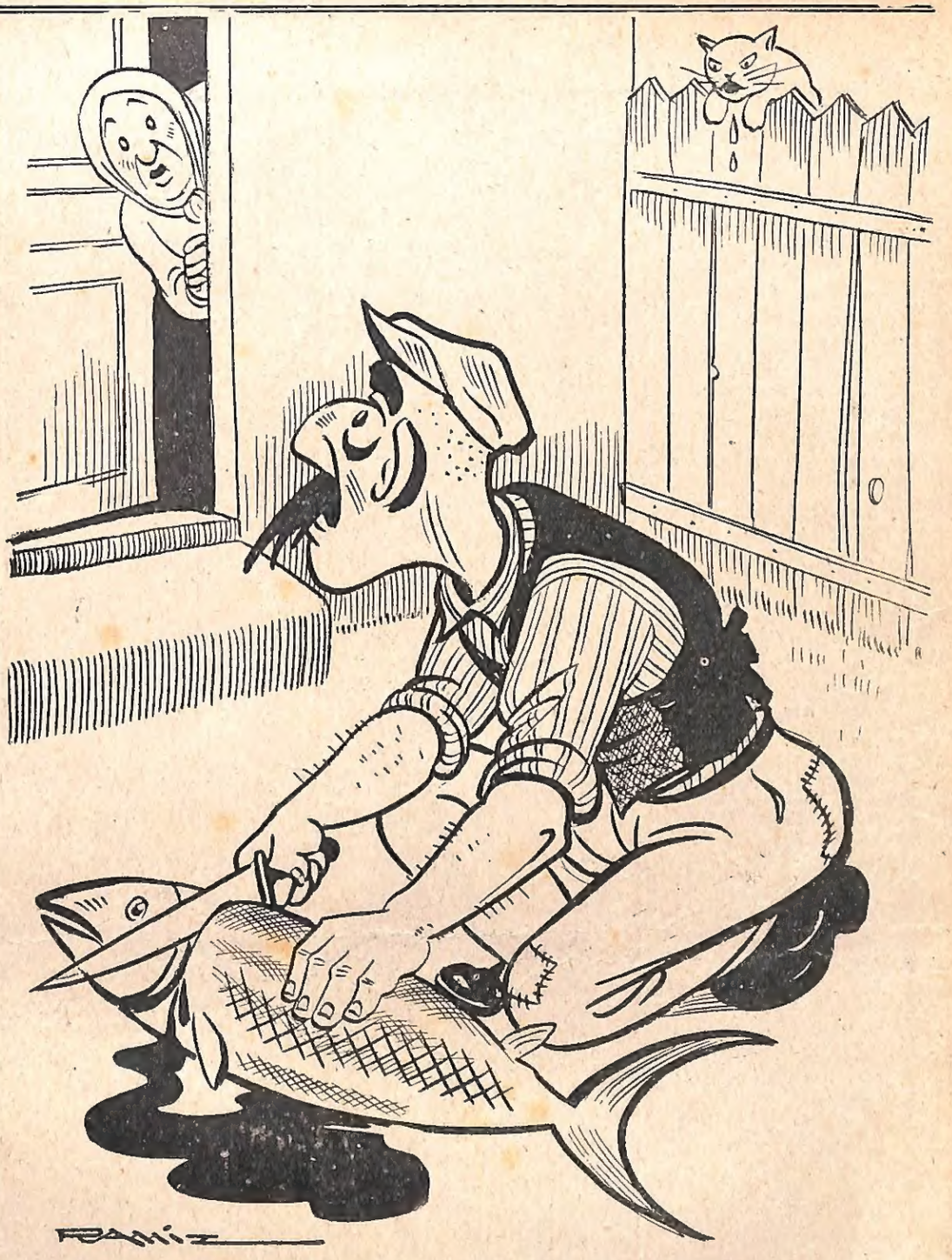

— Aman efendi, böyle kurban olur mu?
— Bu zamanda fukaranın kurbanı böyle olur karıcığım, bu da derya kuzusudur!..

Caizesiz kasideler:

İstanbul Valisi vasfında

Şu dört yılı ne de tez, ne de erken bitirdin,
Tuttuğun işler gibi müstacelen bitirdin!

Her nekadar işlerin birçoğu başlamıştı,
Şu var ki, teslim alıp onları sen bitirdin!

Bastığı yerde güller açılan bir perisin,
Her baktığın cumbada bir fesleğen bitirdin!

Benzedi İstanbulun hazanı ilkbahara,
Şehirde on iki ay gül, yasemin bitirdin!

Nasıl yaz kış demeyip yeşillenmez halkımız?
Her yolda, her sahada çayır, çemen bitirdin!

Meydanları gezerken göğe değer başımız:
Şehri imar edeli kaç merdiven bitirdin!

Bebek - İstinye yolu dert olmuştu bizlere,
Bir kazmada o derdi tâ kökünden bitirdin!

Şehire yaz manzarası aşılamak suretiyle
Sonbaharı yok ettin, kışı hemen bitirdin!

Odun, kömür yerine bari çiçek toplasak...
Beyaz kar ortasında penbe gülşen bitirdin!

Daha çok methiyeler gerekti ol zat için,
Yazık ki, sermayeni, Çamdeviren, bitirdin!..

ÇAMDEVİREN

HARP KURBANINDAN BİR PARÇAı

İngiliz — Fazla yanmıya başladı.. bu külbastı değil, gülle bastı oldu!..

— Söylesene birader, senin bayan bunu ne diye tuttu?..
— Herhalde bundan böyle sebepsiz yere kavga etmemek iç'n!..

Lakırdıdan Tasarruf

Tasarruf haftası vesilesile konuşuluyordu, salonda herkes:

— Tasarrufa ilk önce nereden başlamalı?

Sualine münasip bir cevap arıyordu. Kimi yemekten, kimi giyim, kuşamdan, kimi eğlenceden kısmak suretile tasarruf yapılması doğru olacağını söylüyordu. İçlerinden biri bütün söylenenleri dinledikten sonra kestirme yoldan cevap verdi:

— İlk önce lâkırdıdan tasarruf etmeli..

Hepsi birden bu sonuncuya hücum ettiler:

— Şimdi zevzekliğin lüzumu yok. Ciddî bir mesele konuşuyoruz!

— Zevzekliği siz yapıyorsunuz. Ben sözümde tamamile ciddiyim.

Dedi ve tarihî bir fıkra ile fikrini izah etti:

— Romada büyük bir kıtlık hüküm sürüyormuş... Fakat yanlış anlamayın: bugünkü Romada değil, eski Romada, Milâttan evvelki Romada..

Salondakilerden birisi fısıldadı:

— Gazetelerin yazdığına bakılırsa eskisi ile yenisi arasında büyük bir fark yok gibi!

— Her neyse, orası bizi alâkadar etmez. Bakınız, lâkırdını kesmek suretile bir kat daha uzatıyorsnuuz! Ne diyordum? Eski Romada kıtlık varmış. Romalılar, gıda maddesi almak için, Kartacalılara müracaata karar vermişler, ve bu hususta memur ettikleri adama birkaç gemi ile bir hayli çuval teslim etmişler. Erzak doldurulacak boş gemilerle boş çuvalları teslim alan elçiye sıkı sıkı tenbih etmeyi de unutmamışlar:

— Dikkat et, Kartacalılar, Romalılara benzemezler, bizim gibi ağzı kalabalık değildirler, uzun söze kulak vermezler, hattâ dinlemezler bile. Bunun için orava gider gitmez uzun bir nutuk iradına kalkışma. Sen sözünü bitirmeden onlar dağılır, gider. Sonra boş gemilerle, boş çuvallarla döner, gelirsin!

— Peki, ne diyeyim?

— Boş çuvalları Kartacalıların önüne ser, ve onlara yalnız: «bu çuvalları doldurunuz!» deyiver, vetişir!

— Pekâlâ.

Elçi, Romadan Kartacaya gidince, talimat üzere hareket eder, boş çuvalları ortaya serdikten sonra:

— Bu çuvalları doldurunuz! der...

Salondakiler sormıya başladılar:

— Pek kısa olmuş..

— Acaba Kartacalılar elçinin meramını anlamışlar mı?

— Bari çuvallar boş dönmese!

Fıkrayı anlatan arkadaşları devam etti:

— Kartacalılar, elçinin meramını anlamışlar, çuvalları doldurmuşlar, fakat bu cümleyi sizin gibi kısa bulmamışlar, hattâ demişler ki:

— Bu Romalılar da amma geveze oluyorlar. Sanki boş çuvalları önümüze koysalardı biz onların doldurulacağını anlamıyacak mıydık? Ne diye: «bunları doldurunuz!» gibi fazla lâkırdıya lüzum görüyorlar!

Salondakiler bir ağızdan bağırdılar:

— Amma Kartacalılar, Romalılardan kat kat fazla konuşmuşlar!

Fıkrayı bitiren arkadaşları tasdik etti;

— Evet, dediğiniz doğru... Fakat düşününüz ki, Kartacayı bukadar sövletmiye sebep olan yine Romalıdır. İşte, bazan lüzumsuz bir söz, lüzumsuz bin bir sözün meydan almasına vesile teşkil eder; ve bu yüzden

— Kadın, daldan dala konan bir kuştur derler..
— Doğru söylüyorsun ama, kafese hep erkek girer!..

— Tebrik ederim, oğlunuzu baş göz etmişsiniz..
— Nereden haber aldın?
— Kendini gördüm, başı gözü sarılı idi!...

Haftanın 7 Günü

10 Birincikânun 1942, perşenbe.

Sıcak bir oda. Çocuk derse çalışıyor. Babası gazete ile, annesi kazak örmekle meşgul. Baba, bir aralık, gazetesini bir yana bırakarak karısına seslenir:

— İngiltere hariciye nazırı beyanatta bulunmuş...

— Ne demiş?

— Zaferi kazandıktan sonra dünya sulhünü muhafaza etmek için ortada yalnız üç silâhlı devlet kalacak demiş: İngiltere, Amerika, Rusya..

— Ya zaferi kazanmazlarsa?

— O zaman bu üç silâhlı devlet yerine başka devletler geçecek: Almanya, İtalya, Japonya...

★

11 Birincikânun 1942 cuma.

İki vurguncu yolda karşılaştı:

— Nasıl, vurgunculuk eder miyiz? İşte varlık vergisi alırlar da kazandığımıza, kazanacağımıza nedamet ettirirler!

— Ben senin fikrinde değilim.

— Doğru mu söylüyorsun?

— Öyle ya... Vurgunculuk edip kazanmasaydık bu varlık vergisini nereden bulup da verecektik?

★

12 Birincikânun 1942 cumartesi.

Sinemanın kapısında bir genç kızla bir delikanlı. Genç kız sorar:

— Bileti aldık, sinemaya gidiyoruz amma, filim güzel mi?

— Herhalde güzel olacak!

— Nereden biliyorsun?

— Mademki yanımda sen varsın, filim olmasa bile yine güzeldir!

★

13 Birincikânun 1942 pazar.

Kazara futbol maçına giden bir ihtiyar, stadyomda, yanındaki maç meraklısı ile konuşur:

— Şu saçları dökülmüş, çoluk çocuk sahibi adam, devlet zoru ile mı topun arkasından koşuyor?

— Hayır, spora âşık da ondan!

O sırada, yanlış bir şütten dolayı, spor âşıkı futbol oyuncusuna seyircilerin bir ağızdan hücum ettiklerini duyan ihtiyar, Fuzulîden bir beyit okur:

Aşk ile edep değil muvâfık
Rüsvây gerek hemîşe âşık.

★

14 Birincikânun 1942 pazartesi.

Taksim Belediye gazinosunda, bir kilo kahve fiyatına bir fincan kahve içen iki arkadaş arasında:

— Bizim Ahmedi göremiyorum...

— Zavallıda gösterecek yüz mü kaldı?

— Neden?

— Varlık vergisinden.

— Çok mu almışlar?

— Hayır, hiç almamışlar da. Halbuki ele, güne karşı milyoner geçinirdi!

★

15 Birincikânun 1942 salı.

— Vergi cetvelinde kendi ismini görünce adamcağızın yüreğine inmiş.

— Kahrından mı?

— Hayır, sevincinden... Az kesmişler de!

★

16 Birincikânun 1942 çarşamba.

— Gelecek haftanın 7 günü nasıl geçecek?

— Her haftanın 7 günü gibi. Vakalar, dahilde de ayni, haricte de ayni.. Yalnız arada sırada ismihasları değiştirmek icap edecek!

bir çok mühim işlerin duraklamasına sebep olur. Tasarruf, dişten değil, işten doğar, işin en büyük düşmanı da gevezeliktir. Bunun için size: «ilk önce lâkırdıdan tasarrufa başlıyalım!» demiştim. Haksız mıyım?

Salondakiler, ağızlarını açmadan, Kartaca usulü cevap verdiler: Başlarını yukardan aşağı doğru salladılar!

İspinoz

AKILHOCASI

(6 ncı sayfadan devam)

sözüne kulak vermeyin. Yok, danıştılarsa, ekseriyetin reyine müracaat ederek hareket edin. Malûmunuzdur ki, sistemimizin adı «demokrasi» dir.

★

Gölcükte R. E.

«Dokuz yaşındanberi sevişt.ğim bir kızla darıldım, şimdi onun bir arkadaşı ile tanışmak istiyorum, kız mani oluyor. Ne yapacağımı şaşırdım!»

CEVAP:

Şaşkınlığınız henüz mü başlıyor sanıyorsunuz? Daha dokuz yaşındanberi içinde yüzdüğünüz şaşkınlık deryasının farkında bile değilsiniz. Akılhocası geçici şaşkınlıklara çare bulur, anadan doğma şaşkınlıklara değil!

Akılhocası

KİMDEN ALIYOR?

Bay — Bizim çocuk şu kötü huylarını nereden alıyor?

Bayan — Herhalde benden değil!

Bay — Bunda zerre kadar şüphem yok. Çünkü sendekiler olduğu gibi duruyor!

• • •

SEN GÖRÜN!

Bayan — Komşunun oğlu pencereden hep bizi gözetliyor, Şuna bir kere görünsene!

Bay — Ben neden görüneyim? Beni gözetlemiyor ki...

Bayan — A... a.. elbet seni gözetlemiyor. Fakat sen görünürsen korkar da beni gözetlemekten vazgeçer!

Bay — Bilâkis, senin yerine beni görünce büsbütün merakı artar da pencerenin önünden ayrılmaz. Onun için ona sen görün ki, pencerenin önüne çıktığına, çıkacağına bin kere pişman olsun!

— Muallâyı da, Nimeti de seviyorum. Acaba hangisile evlensem?
— Nimetle yahu! Bu zamanda bulunur şey değil!..

ELLİ ★ TÜRK ★ BUYUGU

Binlerce okuyucunun ısrarla vaki olan isteklerini yerine getirmek için ELLİ TÜRK BUYUGU Albümünü tekrar bastık. Cidden büyük fedakârlıklara katlanarak başarmıya muvaffak olduğumuz bu eser eski nefasetini kaybetmek şöyle dursun, daha nefis bir kâğıda ve yepyeni bir şekilde satışa çıkarılmış bulunuyor. Ciltli olarak fiyatı 150 kuruştur. Türkiye hudutları dahilinde bütün bayilerden ve kitapçılardan tedarik edebilirsiniz. Bulunduğunuz yerde bayi yoksa posta havalesile YEDİGÜN idaresi adresine 150 kuruş gönderdiğiniz takdirde siparişiniz derhal ifa olunur. Posta masrafı bize aittir. Adresinizi lütfen açıkça yazmayı unutmayınız.

Geminin Namusu

ROMAN: HİKMET FERİDUN

— 8 —

— Anladık.. neye benzerse benzesin. Bana cevap ver, oynar mısın? Yoksa oynamaz mısın?

— Ben kadın kısmı ile karşı karşıya geçip zar atmam!

— Kendine güvenemiyorsun değil mi?

Dünyada bu «kendine güvenemiyorsun!» cümlesi kadar Orkinosu zıvanadan çıkaran bir şey olamazdı. Yıldız bunu bilmiyerek söylemiş, deniz kurdunun damarına basmıştı.

Orkinos, elleri belinde, küçümseyerek Yıldıza baktı:

— Vay Prenses hazretleri vay!.. Ne yaparsınız, kendimize güvenemiyoruz işte!..

Yıldız da katiyen ehemmiyet vermiyen bir tavırla ona doğru yaklaşmıştı:

— Tabiî ya... Eğer kendine güvenseydin «kadın kısmı» falan diye bir takım bahaneler çıkarmaz, oturur edebinle tavlanı oynardın.

Bundan sonra Prenses, züppeliğinden hiç ümit edilmiyen koyu bir tulumbacı tavrı ile:

— On tane kâğıt koyuyorum evlâdım!.. Var mısın? Karı kısmının karşısına çıkabiliyor musun? Görelim bakalım!..

Orkinos, bir türlü onunla oynamayı kendisine yakıştıramıyordu. Lâkin genç kızın böyle meydan okumasına da fena kutuluyordu. Güldü:

— Ben öyle on kâğıt için seninle zar atmam. Cebimde tamam 45 kâğıt var... Oynasam oynasam 30 lirasına oynarım.

Genç kız tereddütsüz cevap verdi:

— Alâ... Gel bakalım..

Bu konuşmayı etraftakiler âdeta hayretten taş kesilmiş gibi nefes almadan dinliyorlardı.

Artık Orkinos için oynamak bir emri vaki haline girmişti.

Çurçur ona:

— Kondun 30 liraya!.. Ziyafet isteriz. İlk limanda bira isteriz, diyordu.

Orkinos gülüyor:

— Olur olur... İskenderiyede size bira ziyafeti. Şimdiden ısmarlıyorum! diyordu.

Yıldız güldü:

— Pek okadar acele etmeyiniz canım. Evvelâ şu oyunu kazanım bakalım, ondan sonra ziyafet programı!

Genç kız tavlanın pulunu dizerken Hamsi kaptan kulağına eğildi:

— Gitti otuz liranız... Bu adamla bukadar parasına oynamanız hiç doğru değildi. Neyse...

Prenses zarlardan birini aldı, ötekini Orkinosa uzattı. Gemici:

— Size isterseniz iki parti de avans vereyim. Benim âdetim böyle. Zaten kimse benimle avanssız oynamaz. Prenses cenapları kaç avans emrederler?

Prenses her zamanki mağrur tavrile:

— Avansınız sizin olsun!.. İsterseniz ben size iki parti bağışlıyayım..

Güvertedeki bütün tayfalar sonsuz bir merak içinde onların etrafını sarmışlardı. Kimsede çıt yoktu. Oyun başladı.

Orkinos ilk anda birçok mükemmel kapılar yapmıştı. Daha şimdiden kendisine son derecede emin bir tavırla oynuyordu.

Lâkin genç kız bir aralık onun iki taşını birden kırdı. Kendi önündeki kapıların beşini de kapattı. Bu oyunu seyredenler için bir sürpriz olmuştu, ama iri yarı deniz kurdu ağız dolusu kahkahalar savuruyor:

— Zar.. zar işte.. Yoksa oyun bildiği yok. Şimdi ben ona gösteririm. İki taş kırmanın ne demek olduğunu anlar!

Diye yüksek perdeden atıp tutuyordu. Lâkin Yıldız Orkinosun bir taşını daha kırıp, son kapıyı da kapatınca herkese bir şaşkınlık geldi:

Prenses gayet sakin bir tavırla, omuz başında duran Hamsi kaptana:

— Şimdi bana bir sigara verir misiniz? dedi.

Fakat ötekiler gibi Hamsi kaptan da sonsuz bir hayret içinde idi. Orkinosun tavlada bu derece berbat bir vaziyete düştüğünü hiç görmemişti. Maamafih hemen paketini çıkarıp ona uzattı.

Yıldız bir sigara yaktıktan sonra Orkinosla alay etmiye başladı:

— Şimdi siz elinizde üç kırık taşla bekleyiniz bakalım!... Halin.z üç çocukla dul kalmış kadından daha acıklı doğrusu. Siz bu tavlayı bilirim diye mi oynuyorsunuz Allah aşkına?

Tayfalar, bu hiç ümit etmedikleri vaziyet karşısında birbirlerini yumruklıyarak, itişip kakışarak, gülüyorlardı. Kendisile alay edilmesinden her zaman fena halde içerlenen, her şeyden nem kapan Orkinos fes rengi gibi olmuştu. Habire yutkunuyor:

— Haydi, haydi!. Oynayın bakalım. Hem okadar sevinmeyin.z. Şimdi nerede ise çocuğun elinden şekeri kapar gibi oyunu alacağım.

Lâkin Yıldızın bugün bütün alaycılığı, bütün hainliği üstünde idi. Orkinosu hem tavlada mahvetmişti, hem de diline dolamıştı. Onu kızdıracak, tayfaları kendisine kahkahalarla güldürecek okadar güzel şeyler buluyordu ki...

Yıldız taşlarının yarısını topladığı halde gemici hâlâ elindeki kırık pulları koyamamıştı. Zaman zaman bir genç kızın karşısında olduğunu tamamile unutarak sonturlu küfürler ediyor, taşlarını apsunlıyordu. Nihayet:

— Peki, peki.. bir oyun alırsınız! dedi.

Yıldız ısrar ediyordu:

— Hayır, marstır bu!..

Orkinosun tepesi attı:

— Daha Orkinosu mars edecek insan anasından doğmamıştır!

— Haydi bakalım..

Oyuna devam etmiye başladılar. Hakikaten pek marsa da benzemiyordu. Lâkin Yıldız o derece mükemmel bir oyun oynadı ki, Orkinos gık demeden mars oldu. Tayfalar gözlerine inanamıyorlardı.

Eski gemici kendisini çabuk topladı:

— İlk oyun acaminindir yahu!

Sonra da zoraki bir gülümseme ile ilâve etti:

— Amma da zar geldi ha!..

Yıldız bu sözleri işitmemiş gibi sordu:

— Nasıl? Size iki avans vereyim mi?

Hiddet Orkinosun gözlerini bürümüştü. İkinci oyun daha büyük bir heyecan içinde başladı. Güvertede son derecede sakin olan yalnız bir kişi vardı. Yıldız... Karşısındakini çıldırtacak şeyler söylüyor, alay ediyor, neler yapmıyordu.

Orkinos bu sefer çok sert, çok cüretkâr bir tarzda oyuna başlamıştı. Karşısındakine nefes aldırmak istemediği belli idi. Fakat onun bu hali Yıldızın ekmeğine büsbütün yağ sürdü. Genç kız bu sefer bambaşka bir oyun tertip etmişti. Harikulâde bir kumandan gibi Orkinosun pullarını kendi önünde hapsetti. Sonra rakibinin iki taşını daha kırdı. Neticede ikinci

— Şeker yok da sütünü satamadığına mı üzülüyor...
— Yok be hatunum, Terkosa yapılan zammı düşünüyor!..

BİR HAKİKAT

Müşterilerimizin nazarı dikkatine:

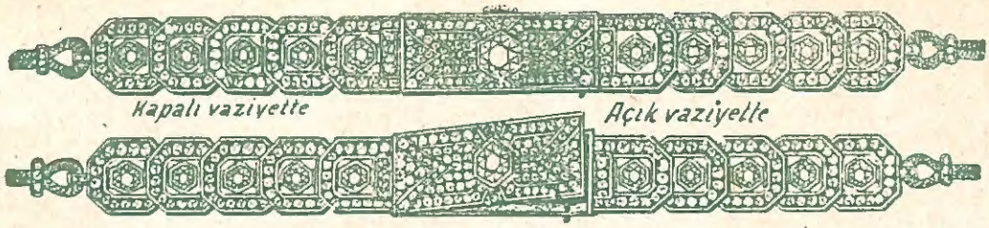

134 Elmas ve 11 pırlanta 800 Lira. — 143 Elmas ve 11 daha büyük pırlanta 850 Lira.
134 Elmas ve 11 daha büyük pırlanta 980 Lira.

Pırlantalı ve elmaslı saat demek, bir kelime ile S İ N G E R S A A T I demektir. Çünkü pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhur âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır. Bunun için, saat alacağınız zaman, tereddütsüz SİNGER saatı almanız ve saatın üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Modayı takip eden asrî kadın için, kıymetli taşlar ile ve nefis işlemesile hakikaten nazarı dikkati celbeden böyle bir harikulâde SİNGER saatine sahip olmak âdeta bir saadettir.

Singer SAATİ; HOŞA GİDECEK EN MAKBÛL VE EN GÜZEL HEDİYELİKTİR. EMSALLERİ GİBİ 15 SENE GARANTİLİDİR.

Adres: SİNGER SAAT MAĞAZALARI İstanbul Eminönü No. 8

Neosterin ile gargara Yapınız
AĞIZ BOĞAZ ve DİŞLERİ TEMİZLER
Ağrılarını Geçirir
HER ECZANEDE BULUNUR

MODEL

Aylık moda mecmuası olan «MODEL» in 1 nci Kanun sayısı mevsimin en son ve yeni gün buluşları ile satışa çıkmıştır. Fiyatı 25 kuruştur. Bütün gazete bayileri ile müvezzilerden isteyiniz.

bir mars daha!..

Güvertenin üstü kahkahadan, hayret seslerinden çınlıyordu. Tayfalar bir yandan da aralarında konuşuyorlardı.

— Amma karı be!.. Ulan ne oyun o!..

— Üstüste iki mars!.. Gelsinler de bizim karılar görsünler. Yeryüzünde bu cinsi de varmış yahu!..

Orkinos bütün hıncını almıya karar vermiş, bir insan tavrı ile:

— Peki, peki.. anladık. Henüz iş bitmedi. Dört oldunuz. Ben daha hiçim! Beşte bitmiyor mu? Görüp göreceğiniz rahmet budur işte!..

Üçüncü oyun başladığı zaman Turgut kaptan da güverte üzerinde görünmüştü. Pıposundan dumanlar savurarak onların yanına geldi. Ayakta durdu ve Çurçura sordu:

— Ne oluyor kuzum? Bukadar gürültü, bu kahkahalar da nedir?

— Sormayın kaptan. Orkinos tavlada yeniliyor.. Hem de mars üstüne mars olarak.

— Haydi canım. Orkinos tavlada yenilsin!..

Çurçur gülerek elile işaret etti:

— İşte.. mostrası meydanda. Hem de Prensese yeniliyor.

Şimdi süvari da sonsuz bir merakla onlara sokulmuştu. Bu genç kızın kendisinden emin, alaycı ve hain tavrı ile zarları sallayıp sallayıp atmasında bile büyük bir güzellik var. Orkinosun gözlerini dört açıp, bütün dikkatini tavlaya vermesine mukabil Yıldız etrafındakilerle konuşuyor, şakalaşıyor. Hattâ kaptana bir «bonjur!» demeyi bile ihmal etmedi!

— Arkası var —

Bu genç gelin
GÜZELLİK VE BAHTİYARLIĞI
bulmuş

«Ailenin çirkince bir uzvu telâkki olunmakla beraber, bütün ümidimi kaybetmişken otuz yaşlarımda evlendim. Zevcim diyor ki: Muvaffakiyetimin ve onu teshir edişimin yegâne âmili şayanı hayret tenim oldu. Onu da evlenmeden bir kaç hafta evvel kullanmağa başladığım (Beyaz renkte yağsız) Tokalon kremine medyunum. O çirkin ve donuk cildimi âdeta yeni bir şekle ifrağ ve bana yeni bir sevimlilik bahşetti. Tokalon kreminin cildim üzerindeki tesiri âdeta mucizeye benzer.»

Atatürk Albümü

Yedigün tarafından neşredilen ve mevcudu pek az kalan ATATÜRK ALBÜMÜNÜ tedarik etmedinizse acele ediniz. Fiyatı (50) kuruştur.

„Bayer" ilâçlarını kimler keşfeder?

Bunlar meşhur kâşifler, ciddî ilim adamla terakki hâdimleridir. Onların kullanışa çıkadıkları her ilâç, en güç imtihanlardan m vaffakiyetle geçmiş demektir. »Bayer« sali bunun kefilidir.

BAYER

AYARI TAMAM VE GAYET ZARİFTİR
MOVADO
ACVATIC
165 BİRİNCİ MÜKÂFAT

Karikatür

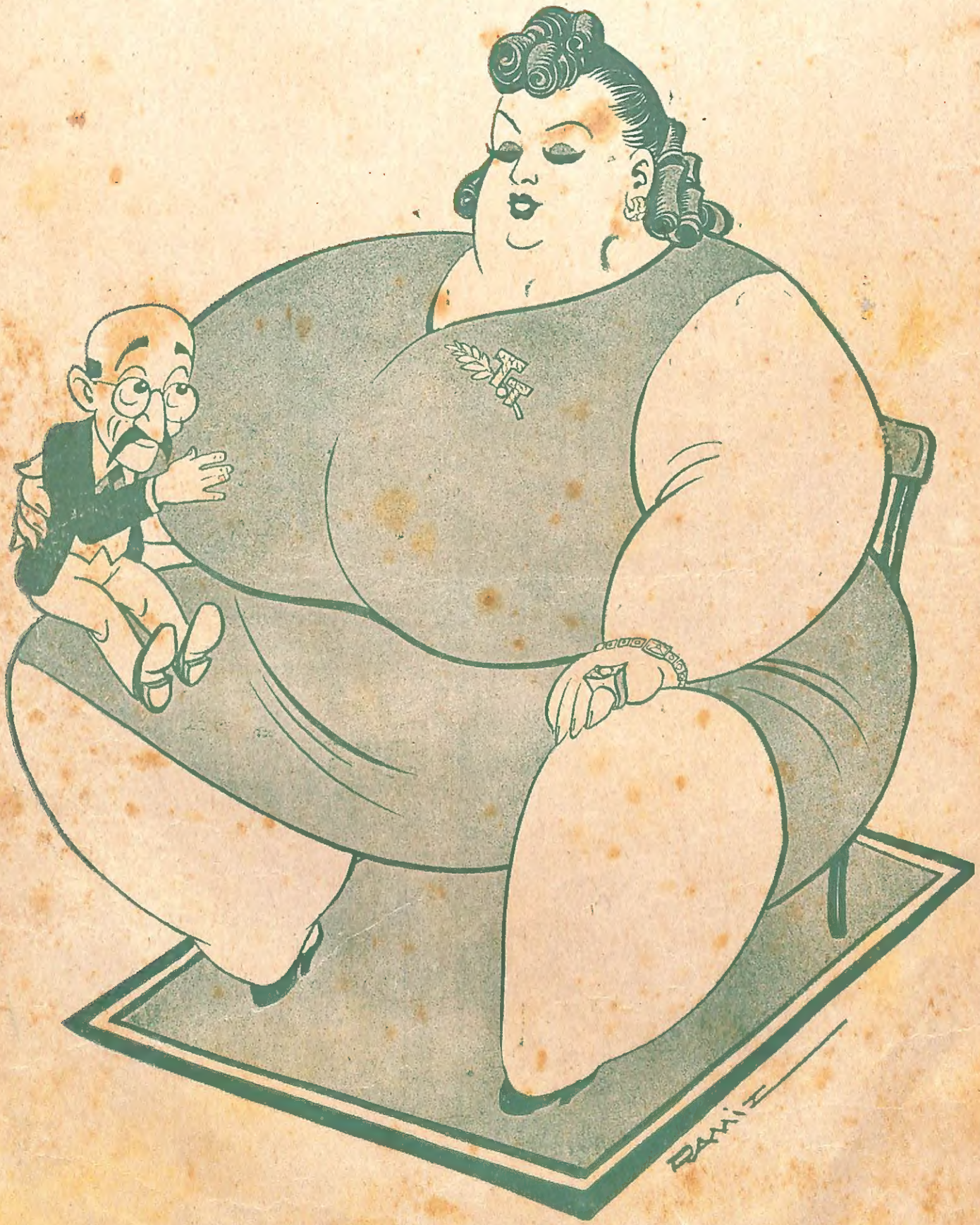

TOMBUL TEYZE KURBAN BAYRAMINDA:

Tombul Teyzenin kocası — Karıcığım, sena ben kurban olayım

Tombul Teyze — Olmaz kocacığım, kurbanların erkek olması lâzımdır, sen pek kuzusun!...